

בראשית ברא אלהים את השמים ואת
הארץ והארץ היתה תהו ובהו והושך על
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים
ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים
את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החושך ויקרא אלהים לאור יום וחושך
קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין
המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מצוי ערע עץ פרי עשה
פרי למינן אשר ארעו בו על הארץ ויהי כן
ותוצא הארץ דשא עשב מצוי ערע למינן
ועץ עשה פרי אשר ארעו בו למינן וירא
אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה והיו מארת ולמועדים ולימים
ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר
על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני
המארות הגדלים את המאור הגדל
לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת
הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע
השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החושך וירא
אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף
יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא
אלהים את התנינן הגדלים ואת כל נפש החיה
הרבושת אשר שרצו המים למינן ואת כל עוף
כלף למינן וירא אלהים כי טוב ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינן בהמה
ורמש וחיות ארץ למינן ויהי כן ויעש אלהים
את חיות הארץ למינן ואת הבהמה למינן ואת
כל רמש האדמה למינן וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים לעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בלגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ

ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכשלה ורדו בלגת הים ובעוף השמים
ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את כל עשב ארע ארע אשר
על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בופרי עץ
ארע ארע לכם יהיה לאכלה ולכל חיה הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר
בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן
וירא אלהים את כל אשר עשה והנה כל טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו
שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ בבריאתם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שידן
השדה פרים יהוה בארץ וכל עשב השדה פרים
יצמחו כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר
יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
חיה ויטע יהוה אלהים עץ בעדן מקדשם
וישם שם את האדם אשר יצר ויצמחו יהוה
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב
למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע ונדה יצא מעדן להשקות את
הגן ומשם יפרד יהוה לארבעה ראשים שם
האחוז פישון הוא הסבב את כל הארץ
החיה אשר שם החלב והחם הארץ החמה
טוב שם הבדלח ואבן השלשם ושם הנדהר
השני ציון הוא הסבב את כל ארץ כוש ושם
הנהר השלישי חזקל הוא הנדהר קדמות
אשור והנהר הרביעי הוא פרתי ויקח יהוה
אלהים את האדם ויצאנו בגן עדן לעבדו
ולשמרה ויצא יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר
יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא
האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים
ולכל חיות השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו

ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישך
ויקח אלות מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה וכן
יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לאצרת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו והיו
לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבוששו והצופה היה ערום מכל
חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן ותאמרו האשה אל הצופה כופרי עץ
הגן לאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותו
ויאמר הצופה אל האשה לא מות תבותרו כי
ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיני
עניכם והייתם כאלהים ידיעו טוב ורע
ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה
הוא לעינים וצאמדי העץ להשכיל ותקחו מפריו
ותאכלו ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחו
עיני שניהם וידעו כי ערום הם ויתפרו ערי
תאנה ועישו להם חגרת וישמעו את קול
יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא
האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ
הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו
איכה ויאמר את קרר שמעתי בגן ואיכא כי
עירם אנכי ואחבא ויאמר בו הגיד לך כי
עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל
ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתתה
עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר
האשה הצופה השיאני ואכל ויאמר יהוה
אלהים אל הצופה עשית זאת ארוך אתה
מכל הבהמה ומכל חיות השדה על צאתך
תקר ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אישית
בינך ובין האשה ובין ארעך ובין ארעיה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב

אל האשה אמר הרבה ארבה
עצבוך והרצך בעצב תלכי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשל בך
ולאדם אמר כי שמעית לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
ממנו ארוחה האדמה בעבורך בעצבוך תאכלנה
כל ימי חייך וקוץ ודורר תצמיח לך ואכלת
את עשב השדה בעצת אפיק תאכל לחם
על שובך אל האדמה כי כבולה לקחת כי
עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם
שם אשתו חווה כי הוא היתה אם כל חיי ויעש
יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתלות עור
וילבשם

ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחוז ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעלם וישלחו יהוה
אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח
משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן
את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר
את דרך עץ החיים והאדם
ידע את חווה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר
קניתי איש את יהוה ותספ ללדת את אחיו את
הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה
ויהי קין ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה
ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו
ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו
ואל קין ואל מנחתו לא ישע וקין לקח מאד
ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין למה זררה לך
ולמה לפלו פניך הלא אם תטיב שאת ואם
לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלך תשוקתו
ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי
בהיותם בשדה וקם קין אל הבל אחיו והרגו
ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה עשית
קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה
ועתה ארוך אתה מן האדמה אשר פצרתה
את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד
את האדמה לא תספ תת כחה לך ועו ואל תהיה
בארץ ויאמר קין אל יהוה גדיור צדי
כונשם הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפלגך אסתר והייתי עו ואל בארץ ויהי
כל מצאי והרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג
קין שבועתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי
הכות אותו כל מצאו ויצא קין מלפני יהוה
וישלב בארץ נוד קדמות עדן וידע קין
את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה
עזר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ויולד
לחנוך את עירד ועירד ילד את מוזיאל
ומוזיאל ילד את מתושאל ומתושאל
ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים שם
האחות עדה ושם השנית צלה ותלד עדה
את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם
אחיו ויבל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב
וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטיש כל
חדש צושת ובראל ואחות תובל קין צעמה
ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמעך קורי
נשי למך האננה אמרתי כי איש הרגתי
לפעמי וילד לחברתי כי שבועתים יקם קין
ולמך שבועים ושבועה וידע אדם עזר
את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי
שת לי אלהים ארע אחור תחת הבל כי הרגו קין
ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אץ
החול לקרא בשם יהוה